

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobců: **a) Ing. P. J.**, zast. Ing. Petrem Polákem, bytem Národní obrany 909/45, Praha 6, **b) RNDr. M. J.**, zast. Mgr. Stanislavem Němcem, advokátem, se sídlem Postupice 58, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Praze**, se sídlem Pod Sídlištěm 1800/9, Praha 8, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 12. 2013, č. j. 11 A 255/2011 - 260,

t a k t o :

- I. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 12. 12. 2013, č. j. 11 A 255/2011 - 260, **se zrušuje.**
- II. Žaloba proti rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Praze ze dne 30. 6. 2009, č. j. ZKI-O-51/257/2009/Ho, **se odmítá.**
- III. Žádný z účastníků řízení ani Česká republika **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení o žalobě.
- IV. Žádný z účastníků řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 30. 6. 2009, č. j. ZKI-O-51/257/2009/Ho, žalovaný rozhodl o odvolání žalobců proti rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrálního pracoviště Rakovník (dále jen „katastrální úřad“) ze dne 6. 3. 2009, sp. zn. OR-89/2007-212-72, tak, že výrok prvoinstančního rozhodnutí podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, změnil. Výrok

prvoinstančního rozhodnutí, který stanovil: „Změnou údajů o nemovitosti v souboru geodetických informací dle § 28 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 26/2007 Sb. se opravuje zobrazení polohopisu katastrální mapy dle § 16 vyhlášky č. 26/2007 Sb. stavební parcely číslo 245 v katastrálním území ... Újezd nad Zbečnem s budovou číslo evidenční 13 (způsob využití rodinná rekreace) dle záznamu podrobného měření změn ... číslo 305 pro katastrální území Újezd nad Zbečnem.“, byl rozhodnutím žalovaného změněn tak, že se nově stanoví: „V katastru nemovitostí se v katastrálním území Újezd nad Zbečnem dle ustanovení § 8 odst. 1 písm. b) z. č. 344/1992 Sb., v platném znění, opravuje chybné zobrazení parcely č. st. 245 v analogové katastrální mapě dle Záznamu podrobného měření změn č. 305, tj. opravuje se chybné zobrazení podle geometrického a polohového určení nemovitosti, daného souřadnicemi lomových bodů v souřadnicovém systému S-JTSK, určených tímto záznamem.“ V odůvodnění rozhodnutí o odvolání žalovaný uvedl, že změnil výrokovou část prvoinstančního rozhodnutí ve snaze ji upřesnit a zpřehlednit, aby bylo jednoznačně patrné, co bylo předmětem řízení o opravě chybného údaje katastru nemovitostí a jaký nesprávný údaj byl opraven. Odvolací orgán se pak podrobně zabýval i dalšími odvolacími námitkami, avšak ty nepovažoval za důvodné a napadené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně shledal zákonným.

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 15. 4. 2010, č. j. 11 Ca 240/2009 - 45, žalobu proti rozhodnutí žalovaného zamítl jako nedůvodnou. V odůvodnění soud uvedl, že oprava zákresu stavební parcely č. 245 tak, jak byla provedena na základě rozhodnutí katastrálního úřadu a následně potvrzena a upřesněna žalovaným, byla provedena v souladu s právními předpisy. Žalobci přitom z napadeného rozhodnutí vyvozují nesprávné a mylné závěry o tom, že v důsledku opravy vznikají nové právní vztahy v souvislosti s údajným posunem hranice mezi pozemky p. č. 139/23 a p. č. 139/35 v katastrálním území Újezd nad Zbečnem (pozn. všechny parcely uvedené v tomto rozhodnutí se nacházejí v katastrálním území Újezd nad Zbečnem, což dále nebude uváděno). Opravou zobrazení stavební parcely č. 245 však podle názoru soudu nedošlo ke změně geometrického a polohového určení hranice mezi výše uvedenými pozemky, neboť ta je nadále určena geometrickým plánem č. 047/05-212-920-60. Uvedeným postupem nenastaly žádné změny právních vztahů na příslušných nemovitostech, protože oprava chyby v katastrálním operátu se týká výlučně stavební parcely č. 245 a pozemku p. č. 139/23, které nejsou ve vlastnictví žalobců. Tito tedy v souvislosti s provedením opravy zobrazení stavební parcely č. 245 nebyli podle soudu jakkoliv zasaženi na svých právech.

Nejvyšší správní soud rozhodl o kasační stížnosti žalobců rozsudkem ze dne 21. 7. 2011, č. j. 4 As 32/2010 - 116, tak, že zrušil rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 15. 4. 2010, č. j. 11 Ca 240/2009 - 45, a věc tomuto soudu vrátil k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud v odůvodnění svého rozsudku uvedl, že rozhodnutí o žalobě proti rozhodnutí žalovaného o opravě chyby v katastrálním operátu záviselo na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí, a proto měl Městský soud v Praze podle § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a § 127 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ustanovit znalce z oboru geodézie a kartografie za účelem vypracování znaleckého posudku. Znalec se měl podle Nejvyššího správního soudu vyjádřit k tomu, zda „při vyhotovení geometrického plánu č. 254-154/2003 a záznamů podrobného měření změn 305, 307 a 308, o které se rozhodnutí o

pokračování

opravě chyby v katastrálním operátu opíralo, bylo postupováno v souladu s předepsanými zeměměřičskými požadavky a zda výsledky těchto činností odpovídaly skutečné poloze rekreační chaty ev. č. 13.“ Nejvyšší správní soud proto konstatoval, že Městský soud v Praze učinil závěr o správnosti změny zobrazení stavební parcely č. 245 v katastrální mapě, aniž by k tomu měl potřebnou odbornou způsobilost, čímž založil jinou vadu řízení před soudem, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé a ke které musel Nejvyšší správní soud přihlídnout z úřední povinnosti, aniž by to bylo žalobci namítnuto.

Městský soud v Praze znovu rozhodl o žalobě proti rozhodnutí žalovaného rozsudkem ze dne 12. 12. 2013, č. j. 11 A 255/2011 - 260, tak, že rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V odůvodnění soud uvedl, že doplnil dokazování způsobem, který byl stanoven v rozsudku Nejvyššího správního soudu, přičemž z obsahu znaleckého posudku znalkyně Ing. Olgy Buršíkové ze dne 26. 6. 2012 a z doplnění tohoto znaleckého posudku učinil následující závěry. Žalobou napadené rozhodnutí žalovaného a katastrálního úřadu o opravě chyby v katastrálním operátu podle záznamu podrobného měření změn č. 305 bylo vydáno v rozporu se zákonem, neboť pro vytyčení hranice mezi pozemky p. č. 139/23 a 139/35 byl ze strany zhotovitele záznamu podrobného měření 287 použit nesprávný podklad, čímž došlo k poškození vlastníků pozemku p. č. 139/35. Vytyčení hranice mezi pozemky p. č. 139/23 a 139/35 bylo odvozováno pouze od stavby na stavební parcele č. 245 a v důsledku rozhodnutí správních orgánů se zvětšila vzdálenost mezi stavbou na stavební parcele č. 245 a severní hranicí mezi pozemky p. č. 139/23 a 139/35. Soud se nezabýval dalšími žalobními námitkami, neboť to považoval za nadbytečné, nicméně konstatoval, že žalovaný bude po zrušení žalobou napadeného rozhodnutí povinen znovu posoudit podané odvolací námitky, a to s ohledem na skutkové a právní závěry soudu.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný (dále jen „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. d) a § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. V ní namítl tyto skutečnosti:

Stěžovatel uvedl, že napadený rozsudek není v souladu se závazným právním názorem, který vyslovil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21. 7. 2011, č. j. 4 As 32/2010 - 106, neboť znalecký posudek vyhotovený Ing. Olgou Buršíkovou, znalkyní z oboru geodézie a kartografie, je sice nazván „Znalecký posudek ve věci správnosti zobrazení parcely č. 245 v katastrálním území Újezd nad Zbečnem v katastrální mapě“, avšak zabývá se průběhem a zobrazením vlastnické hranice mezi pozemky p. č. 139/23 a 139/35, což podle stěžovatele nebylo a ani nemohlo být předmětem řízení o opravě chyby v katastrálním operátu. Stěžovatel uvedl, že napadený rozsudek je v rozporu se závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu také proto, že posudkem znalkyně nebyly zpochybněny záznamy podrobného měření změn č. 292, 305, 307 a 308, které byly podkladem pro rozhodnutí katastrálního úřadu. Znalkyně konstatovala pouze pochybení v případě záznamu podrobného měření č. 254 a 287. Konkrétní vytýkané závady se však netýkaly údajů, které katastrální úřad využil v řízení o opravě zobrazení stavební parcely č. 245. Z těchto tvrzení stěžovatel dovodil, že znalecký posudek neprokázal žádné pochybení správních orgánů.

Stěžovatel dále uvedl, že znalkyně nezkoumala zobrazení pozemku stavební parcely č. 245 v platné digitální katastrální mapě, ale v analogové mapě na plastové fólii, která se stala neplatnou vyhlášením platnosti novým mapováním obnoveného katastrálního operátu dne 20. 12. 2011. Stěžovatel konstatoval, že v neplatné katastrální mapě nelze provádět změny, takže znalkyně měla posoudit správnost zobrazení dotčené parcely v platné katastrální mapě. Geometrické a polohové určení ani zobrazení stavební parcely č. 245 v obnoveném operátu katastru nemovitostí nemá žádnou návaznost na dřívější výsledky zeměměřičských činností. Kromě toho, vlastníci dotčení rozhodnutím katastrálního úřadu o opravě chyby v katastrálním operátu nepodali námitky proti obnovenému katastrálnímu operátu a současné zobrazení stavební parcely č. 245 v katastrální mapě je zcela v souladu se skutečným stavem.

Stěžovatel dále namítl nesrozumitelnost napadeného rozsudku, který učinil svůj právní názor o nezákonnosti rozhodnutí správních orgánů na základě rozporných tvrzení znalkyně. Tuto rozpornost shledal stěžovatel v tom, že znalkyně na straně 12 znaleckého posudku uvedla, že severní hranice pozemku p. č. 139/23 je v mapě zobrazena správně. Přesto znalkyně na straně 13 téhož dokumentu uvedla, že opravou zobrazení pozemku stavební parcely č. 245 došlo k poškození vlastníků pozemku parcely č. 139/35. Stěžovatel také namítl, že ačkoliv znalkyně založila svůj posudek na tvrzení, že pro zjištění skutečného průběhu hranice mezi pozemky p. č. 139/23 a 139/35 je rozhodný výsledek zeměměřičské činnosti, kterou hranice vznikla, tak odvozuje průběh této vlastnické hranice od umístění stavby, která byla postavena a zaměřena později, než došlo ke vzniku uvedených pozemkových parcel, což je podle stěžovatele v rozporu s vyhláškou Českého úřadu zeměměřického a katastrálního č. 26/2007, o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška), ve znění účinném do 31. 12. 2007. Dle stěžovatele Městský soud v Praze nezohlednil, že v dodatku ke svému znaleckému posudku znalkyně připustila možnost vzniku chybného zobrazení překreslením ostrovní mapy do mapy souvislého zobrazení, nikoliv tedy chybným zaměřením, nebo prvotním zobrazením stavební parcely č. 245. Podle stěžovatele tím potvrzuje, že *„severní hranice stavební parcely č. 245, daná obvodem budovy, není a ani dříve nebyla identická se severní vlastnickou hranicí pozemkové parcely č. 139/23. Oprava chyby v zobrazení stavební parcely č. 245, vzniklé kresličskou chybou při překreslování mapy evidence nemovitostí, nemá proto žádnou spojitost s problematikou určení a zobrazení uvedené vlastnické hranice, která není předmětem žaloby.“* Stěžovatel také poukázal na část znaleckého posudku, ve které znalkyně uvedla, že identické body zaměřené podle záznamu podrobného měření změn č. 305 splňují kritéria identity podle § 71 odst. 3 a přílohy č. 15 katastrální vyhlášky, což potvrzuje správnost provedení opravy chybného zobrazení stavební parcely č. 245.

Stěžovatel dále namítl, že řízení před Městským soudem v Praze bylo stiženo procesní vadou, neboť v rozporu s § 34 odst. 2 s. ř. s. nebyly o probíhajícím řízení vyrozuměny osoby zúčastněné na řízení. S právními účinky ke dni 29. 7. 2013 se vlastníky pozemku p. č. 139/35 stali manželé PharmDr. J. A. a D. A.. Přestože na tuto skutečnost stěžovatel soud upozornil, noví vlastníci nebyli o probíhajícím řízení vyrozuměni, což mohlo zasáhnout do jejich ústavně zaručených práv. Stěžovatel také napadl výrok III. rozsudku, kterým mu byla uložena povinnost *„zaplatit České republice náhradu nákladů řízení, spočívajících v odměně a náhradě hotových výdajů znalce Ing. Olgy Buršíkové v částce 25.849,- Kč na účet Městského soudu v Praze ve lhůtě šedesáti dnů ode dne právní moci*

pokračování

rozsudku.“. Tento výrok je podle stěžovatele v rozporu s § 60 odst. 4 s. ř. s., neboť stěžovatel je dle § 11 odst. 2 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a ve smyslu stanoviska Nejvyššího soudu sp. zn. Cpn 68/95 či sdělení Ministerstva financí ČR ze dne 31. 3. 1995, č. j. 151/17285/1995, osvobozen od soudních poplatků, a tudíž mu nemůže být uložena náhrada nákladů řízení.

Žalobkyně Ing. P. J. ve vyjádření ke kasační stížnosti odmítla tvrzení stěžovatele, podle kterého se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku uvedl, že v posuzovaném případě došlo ke změně polohového určení pozemku p. č. 139/35, v důsledku čehož již podle katastrální mapy není část zemského povrchu nacházející se severním směrem od rekreační chaty na stavebním pozemku p. č. 245 ve vlastnictví žalobců. Žalobkyně vyjádřila přesvědčení, že znalkyně zcela samostatně odpověděla na všechny dotazy, které jí byly soudem položeny a odborně odůvodnila své odpovědi. Žalobkyně odmítla tvrzení stěžovatele, podle něž se znalkyně zabývala hranicí mezi pozemky p. č. 139/23 a 139/35, která ovšem nebyla a nemohla být předmětem řízení o opravě chyby v katastrálním operátu. Žalobkyně odmítla také tvrzení, že znalkyně nezpochybnila záznamy podrobného měření č. 292, 305, 307 a 308, neboť znalkyně na jiném místě znaleckého posudku uvedla, že *„[s]tavby oplocení v lokalitě, která je vymezena záznamy podrobného měření změn číslo 292 – 308 nelze věrohodně ztotožnit s hranicemi pozemků vzniklých v letech 1959 a 1960.“* Ze znaleckého posudku dle žalobkyně vyplývá, že katastrální úřad postupoval již od počátku v rozporu s katastrálním zákonem, neboť do řízení o opravě chyby v katastrálním operátu zavedl systém Jednotné trigonometrické sítě katastrální (S-JTSK), aniž by si ověřil, že s tím souhlasí vlastníci dotčených pozemků. Tvar pozemku p. č. 139/23 před opravou katastrálního operátu se tedy liší od tvaru této parcely po opravě, a proto došlo k poškození vlastníků pozemku p. č. 139/35.

Žalobkyně dále odmítla tvrzení stěžovatele, že opravu chyby v katastrálním operátu nelze zvrátit, neboť tento katastrální operát je od 20. 12. 2011 neplatný, respektive stal se archiválií. Městský soud v Praze rozhodoval o hmotněprávním stavu před rokem 2011, znalkyně tedy postupovala správně, jestliže vycházela z katastrálního operátu platného do 20. 12. 2011. Ustanovení § 4 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2013, stejně jako § 5 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů, podle žalobkyně stanoví, že dokumentované výsledky šetření a měření pro vedení a obnovu souboru geodetických informací (katastrální mapu a její číselné vyjádření) a listiny založené ve sbírce listin zůstávají nadále součástí katastrálního operátu a nemohou tedy být archiválií. Žalobkyně uvedla, že i v obnoveném katastrálním operátu je hranice mezi pozemky p. č. 139/23 a 139/35 určena jako sporná, což dosvědčuje, že žalobci právem brojí proti změně této hranice ve vztahu ke stavební parcele č. 245. Žalobkyně zdůraznila, že od počátku nenapadá nesprávnost zobrazení stavební parcely č. 245, ale skutečnost, že polohu této parcely v katastrální mapě ve vztahu k pozemkům p. č. 139/23 a č. 139/35 nelze opravit bez souhlasu vlastníků a že k tomu musí být využity především výsledky měření z let 1959 a 1965. Tento názor podepřela žalobkyně odůvodněním rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 As 46/2008 - 134, a usnesení Ústavního soudu ze dne 31. 3. 2011, sp. zn. II ÚS 879/2011.

Žalobkyně dále popřela tvrzení stěžovatele, že vlastníci dotčení opravou chyby nepodali námitky proti obnovenému katastrálnímu operátu. Žalobci v současnosti vystupují jako žalobci u jiného správního soudu v řízení proti rozhodnutí žalovaného o neplatnosti námitek proti obnovenému katastrálnímu operátu. Žalobkyně také odmítla tvrzení stěžovatele o tom, že v řízení před soudem došlo k procesní vadě, spočívající v porušení § 34 a násl. s. ř. s. Žalobkyně uvedla, že noví vlastníci pozemku p. č. 139/35, manželé A., byli seznámeni se všemi okolnostmi prodeje tohoto pozemku, přičemž účelem převodu nemovitosti bylo odstranění sporu o hranici pozemku p. č. 139/23 a 139/35, neboť manželé A. jsou v příbuzenském vztahu s manželi Mickovými, tedy vlastníky pozemku p. č. 139/23. Manželé A. tak podle žalobkyně nemohli v dané věci přispět žádnými důkazy. Vzhledem k těmto skutečnostem žalobkyně ve svém vyjádření označila kasační stížnost stěžovatele za nepřipustnou.

Žalobce RNDr. M. J. ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že se Městský soud v Praze důsledně řídil právním názorem Nejvyššího správního soudu, a proto považuje kasační stížnost ve smyslu § 104 odst. 3 odst. a) s. ř. s. za nepřipustnou. Předmětnou opravou chyby v katastrálním operátu mohlo dojít k zásahu do vlastnického práva vlastníků pozemku p. č. 139/35, přičemž tato skutečnost je dle žalobce zřejmá Nejvyššímu správnímu soudu i Městskému soudu v Praze. Námitky stěžovatele tak nelze podřadit pod nerespektování právního názoru Nejvyššího správního soudu, ale pod námitky proti provedení důkazu. Žalobce dodal, že přezkum kasační stížnosti stěžovatele by měl směřovat pouze na posouzení otázky, zda se soud řídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu. Žalobce zpochybnil tvrzení stěžovatele o tom, že analogová mapa, která obsahuje předmětnou opravu chyby v katastrálním operátu, je archiválií, neboť výsledky šetření a měření jsou dle jeho názoru nadále součástí katastrálního operátu. Podle žalobce tak nemůže nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí zhojit ani obnova katastrálního operátu. Žalobce uvedl, že znalkyně zcela správně vypracovala znalecký posudek na základě původní analogové katastrální mapy, neboť posuzovala stav k době, kdy bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí.

Žalobce odmítl tvrzení stěžovatele o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí z důvodu nesrozumitelnosti, nesprávného právního posouzení, nedostatku důvodů rozhodnutí a nesprávného a neodpovídajícího vyvození závěrů. Žalobce uvedl, že tvrzení znalkyně o severní hranici pozemku p. č. 139/23, uvedená ve znaleckém posudku, nejsou rozporná. Závěr znalkyně o správnosti zaměření severní hranice pozemku p. č. 139/23 se váže k původnímu geometrickému zaměření, které vyplývá z náčrtku ze dne 25. dubna 1960. Posunutí severní hranice pozemku p. č. 139/23 však znalkyně uvádí v souvislosti s žalobou napadeným rozhodnutím stěžovatele. Tato tvrzení proto nejsou ve vzájemném rozporu. Žalobce odmítl tvrzení stěžovatele, že žalobci nepodali námitky proti obnovenému katastrálnímu operátu. Žalobci tyto námitky podali, avšak stěžovatel se jimi odmítl zabývat. Žalobce v závěru svého vyjádření uvedl, že změna vlastnictví pozemku p. č. 139/35 nezakládá vadu podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., neboť na této skutečnosti podle žalobce není napadený rozsudek založen. Žalobce také odmítl, že by otázka hrazení nákladů znaleckého posudku stěžovatelem mohla obstát jako kasační důvod podle § 103 odst. 1 s. ř. s. Na základě uvedených skutečností žalobce navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl pro nepřipustnost.

pokračování

Stěžovatel v replice k vyjádření ke kasační stížnosti zopakoval argumenty uvedené v kasační stížnosti. Nad to stěžovatel upřesnil, že současní vlastníci pozemku p. č. 139/35 nejsou účastníky námitkového řízení o obnově katastrálního operátu. Žalobci ovšem obnovu katastrálního operátu napadli žalobou, avšak v řízení, které nesouvisí s nyní posuzovanou věcí.

Nejvyšší správní soud rozhodl o návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti usnesením ze dne 6. 3. 2014, č. j. 4 As 16/2014 - 27, kterým tento návrh zamítl, neboť neshledal důvody podle § 73 odst. 2 až 5 a § 107 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v souladu s § 109 odst. 4 s. ř. s., přičemž shledal, že v řízení před soudem došlo k jiné vadě ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé.

Podle § 109 odst. 4 s. ř. s. „*Nejvyšší správní soud je vázán důvody kasační stížnosti; to neplatí, bylo-li řízení před soudem zmatečné [§ 103 odst. 1 písm. c)] nebo bylo zatíženo vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, anebo je-li napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné [§ 103 odst. 1 písm. d)], jakož i v případech, kdy je rozhodnutí správního orgánu nicotné.*“

Z obsahu kasační stížnosti vyplynulo, že novým mapováním obnovený katastrální operát pro katastrální území Újezd nad Zbečnem se stal platným před vydáním kasační stížností napadeného rozsudku Městského soudu v Praze. Tato informace je veřejně dostupná a žalobci nebyla rozporována. Městský soud v Praze tak ve svém rozsudku mohl a měl zohlednit skutečnost, že platností obnoveného katastrálního operátu v katastrálním území Újezd nad Zbečnem odpadl předmět soudního řízení, neboť rozhodnutí stěžovatele ze dne 30. 6. 2009, č. j. ZKI-O-21/257/2009/Ho, ani rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 6. 3. 2009, sp. zn. OR 89/2007-212-72, již po obnovení katastrálního operátu nemohou zasáhnout právní sféru žalobců. Ustanovení § 17 odst. 2 katastrálního zákona z roku 1992, ve znění účinném do 1. 7. 2012, uvádí: „*Dnem vyhlášení platnosti obnoveného katastrálního operátu se dosavadní katastrální operát stává neplatný, a nadále se používá obnovený katastrální operát. Vybrané části neplatného katastrálního operátu mají trvalou dokumentární hodnotu a jsou archiváliemi.*“

Skutečnost, že dokumentace výsledků šetření a měření pro vedení a obnovu souboru geodetických informací je součástí katastrálního operátu podle § 4 odst. 2 písm. d) katastrálního zákona z roku 1992 a § 5 katastrálního zákona z roku 2013, by v dané věci nemohla zachovat předmět řízení. Tato dokumentace totiž nepředstavuje správní akt, kterým by byli žalobci zasaženi na svých subjektivních veřejných právech či povinnostech, jedná se toliko o podklad pro vydání takového správního aktu podle § 50 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. Mají-li tedy žalobci za to, že pro obnovení katastrálního operátu byly využity podklady pořízené v rozporu se zákonem, tak musí napadat obnovení katastrálního operátu, nikoliv rozhodnutí stěžovatele o opravě chyby v katastrálním operátu, které již nemá žádný právní význam.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že ve věci projednávané před Městským soudem v Praze pod sp. zn. 11 A 255/2011 odpadl předmět řízení před vydáním rozhodnutí ve věci. Napadený rozsudek byl tedy ve smyslu ustanovení § 109 odst. 4 s. ř. s. zatížen vadou,

kteřá má za následek jeho nezákonnost. Již v řízení před Městským soudem v Praze byl totiž dán důvod pro odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť nebyly splněny podmínky soudního řízení a tento nedostatek nemohl být odstraněn. Nejvyšší správní soud proto podle § 110 odst. 1 věty první s. ř. s. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 12. 12. 2013, č. j. 11 A 255/2011 - 260, zrušil a současně odmítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 6. 2009, č. j. ZKI-O-21/257/2009/Ho.

Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud zrušil rozhodnutí Městského soudu v Praze a současně rozhodl o odmítnutí žaloby, je podle § 110 odst. 3 věty druhé s. ř. s. povinen rozhodnout i o nákladech řízení, které předcházelo zrušenému rozhodnutí Městského soudu v Praze. Z tohoto důvodu musel Nejvyšší správní soud rozhodnout nejenom o nákladech řízení o kasační stížnosti, nýbrž i o nákladech řízení o žalobě. Ty však účastníkům řízení nepřiznal, neboť při odmítnutí návrhu nemá podle § 120 a § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. žádný z nich právo na jejich náhradu. Česká republika vynaložila náklady na znalecký posudek. Vzhledem k tomu, že žaloba byla odmítnuta, nelze stanovit míru úspěchu ve věci a náklady na znalecký posudek proto nese Česká republika v souladu s § 60 odst. 4 s. ř. s. sama.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. června 2014

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu